

[Christmas Møller.]

for Indkomstskattens Vedkommende, dels til en Ikke-Oprævning af Landbrugets faste Skatter.

Det maa sikkert ogsaa være berettiget at gøre en finansiell Betragtning gældende over for den højtærede Finansminister. Finansministeren anførte, at der nu er truffet Bestemmelse om, at de Laan, der ydedes en Del Landmænd ved Kriselovgivningningen af 1931 og 1932, Laan, som igennem Aarene stod opført paa Finanslovens § 26 med det Beløb, som var ydet, fordi man ikke vidste, om de skulde betales tilbage, ikke skal betales tilbage, idet Priserne paa det Tidspunkt, da Afgørelsen skulde træffes, ikke var steget saa meget som forudsat for, at Laanet skulde betales tilbage. Men den højtærede Finansminister maa ikke glemme, at da man gennemførte Kriselovgivningningen i 1931 og i 1932, skabte man Indtægter til de Laan, der da blev ydet, og derfor kan den højtærede Finansminister aldeles ikke anstille den Betragtning, som han gjorde. Man vil paa den Maade, i hvert Fald ud fra et Statskassesynspunkt, faa Pengene to Gange, og saa meget mere Grund er der da til at vandre netop den Vej, som vi for vort Vedkommende mener man skal vandre, med Hensyn til Tilbagebetaling af Skatterne.

Er saaledes Statsfinanserne i Orden og Stillingen den, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har faaet Ret i de Profetier, han har fremsat om Statens finansielle Politik, saa er Forholdene for den almindelige økonomiske Politik i Landet vel i Øjeblikket fortsat meget vanskelige. Jeg ved naturligvis særdeles vel, at vi lige i disse Maaneder lever i en Tilstand, hvor vi for vort vigtigste Eksporterhverv, Landbruget, har en betydelig stærkere Stigning paa Landbrugsvarernes Pristal end for andre Varers Vedkommende. Jeg nævner her nogle enkelte Tal: at Engrospristallet fra Juni 1937 til September 1937 er steget kun fra 146 til 147, at Importvarernes Pristal er faldet fra 166 til 164 i den samme Periode, at Eksportvarernes Pristal er steget fra 141 i Juni til 168 i September. Men gaar vi et Aar tilbage i Tiden, vil vi se, at i September Maaned 1936 var Eksportvarernes Pristal oppe paa 156, og saa bliver Billedet allerede ikke saa gunstigt, som man vil tegne det.

Nu er det heller ikke rimeligt og retfærdigt at tage nogle enkelte Maaneder ud, Juni, Juli, August, September, og udlede en stor økonomisk Betragtning heraf. Hvis vi ser paa andre Tal, faar vi i Virkeligheden et ganske andet Billede. Beregner vi Tallene

ikke med Aaret 1931 lig 100, saaledes som Statistisk Departement jo arbejder med det nu, men med Aaret 1913 lig 100, saa vil vi faa følgende Udvikling: at i September 1937 er Landbrugsvarernes Pristal 137, Foderstoffernes 138, Gødningsstoffernes 94, Industrivarernes 180 og samtlige Varers Pristal 155; men dette vil sige, at hvis vi regner fra 1913 til nu, er der en procentvis lavere Stigning paa Landbrugsvarerne end paa andre Varer.

Derfor er det efter vor Opfattelse ikke berettiget at tage nogle faa Maaneders relativt gode Konjunkturer og deraf slutte til saa forfærdelig meget. Stillingen i Øjeblikket er den, at Landbrugets Forrentningsprocent — det har ogsaa været fremhævet fra anden Side — er det halve af, hvad man regner med for en nogenlunde normal Forrentning, og maaske oven i Købet lavere endnu. Tallene viser, at der fortsat er en Ulighed imellem Landbrugets og andre Erhvervs Stilling, og ser vi paa den nærmeste Fremtid, har man Lov til at sige, at der i og for sig ikke er mange Tegn, der tyder paa, at Fremtiden afsætningsmæssigt vil forme sig saa forfærdelig meget bedre; med den Oprustning, der foregaar, med den hele Krigspolitik, der føres, har man nærmest Indtryk af, at der ogsaa i den kommende Tid vil være overmaade store Vanskeligheder for Landets Eksportinteresser og navnlig for Landets Landbrugseksport.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Udenrigsminister, om der er noget rigtigt i de Meddelelser, der er fremme i Pressen i Dag — jeg ser dem i „Berlingske Tidende“ for Dags Morgen — om, at det danske Smør i Tyskland skulde betales med en Pris, som skulde ligge 8—9 Øre lavere end den Pris, New Zealand skal have for sit Smør. Hvis dette er rigtigt, tror jeg nok, man har Lov til at sige til Udenrigsministeren, at saa trænger den fra hans Side saa meget roste Handelsaftale, vi har med Tyskland, til nogle Bemærkninger. Jeg tillader mig derfor at spørge, om disse Betragtninger er rigtige, om disse Tal kan holde, og beder om, at vi kan faa Besked om, hvorledes dette Forhold virkelig ligger.

Men vi for vort Vedkommende kan samfundsøkonomisk altsaa ikke tegne et lyst Billede, saaledes som Regeringen gør det, og som Regeringens Talsmænd gør det. Vi har nok enkelte bedre Tal for Landbruget, saaledes som jeg har nævnt det, men tager man et Udsyn blot over en lidt længere Periode, giver det et modsat Billede. Vi har i Dag en Arbejdsløshed, som